

sætte sig for Risikoen ved at tage Bærket paa eget Forlag, tilmed da der ikke habes Sikkerhed for, at hans eventuelle Eftermand vedblivende vil benytte Bærket som Grundlag for Forelæsninger. Da man imidlertid med Lærestaltens Bestyrelse maa anse det for at være af Bigtighed, at det i nævnte Bærk nedlagte Arbejde, som knytter sig til en 48aarig Lærervirksomhed, ikke gaar tabt, foreslaas der bevilget et lignende Bidrag til dets Udgivelse paa 1,000 Kr. som det, der fra det Keiserjenske Fond er tilstaaet i dette Diemed; det Restbeløb, der maatte udkræves, haaber Bestyrelsen at skaffe til Veie ved Bidrag andensteds fra.

Ifølge Ministeriets Skrivelse af 20de Oktober 1849 blev under Lærestaltens faste Kapital optaget et Madame Diempfers Gave tilhørende Beløb af 2,000 Kr. i kongelige Obligationer, hvoraf Renteen, saalænge Giverinden var i Live, skulde tilstilles hende, saaledes at det indtil hendes Død ikkun gjaldt om at konservere det nævnte Beløb. Madame Diempfer er senere afganget ved Døden, og Anstaltens Rente-Indtægt er ved Finantsloven for 1870—71 nedsat med den aarlige Rente 80 Kr. af hendes Gave, der efter Testamentets Bestemmelse er stillet til Bestyrelsens uindskrænkede Disposition, medens derimod selve Gavens Kapital vedblivende har været opført under Lærestaltens Formue. Efter at denne imidlertid, første Gang ved Finantsloven for 1873—74, er bleven bestemt at skulle anvendes til Dækning af Lærestaltens Understud og dertil er medgaaet, har Optagelsen af den omtalte Gave under Anstaltens Formue havt til Følge, at en saadan Formue — tilsyneladende i Strid med de ved Finantsloven trufne Bestemmelser — endnu bestandig opføres i Bøgerne. Det er til Afhjælpning af denne Uklarhed, at der i Finantslovsforslagets Text er indført en Bestemmelse om forandret Bogførsel for det Madame Diempfers Gave tilhørende Indskrivningsbevis.